

اخبار

تپه باباعلی «معطل چیست؟

تپه باستانی «باباعلی» در استان همدان، در سال ۱۳۸۲ در فهرست میراث ملی کشور به ثبت رسیده است، اما در ۲۰ سال گذشته حرم و عرصه‌ای برای آن مصوب نشده و این روزها با مشکلات‌ساخت‌وساز در محدوده حرم و عرصه مواجه شده است.

خدیجه ملامیرزایی، مسؤول ثبت و حرم و بافت‌های تاریخی استان همدان، کاوش این تپه باستانی را پراهمیت و ضروری دانست و به ایسنا گفت: کاوش تپه «باباعلی» خیلی برای ما اهمیت دارد و منتظریم فرمانداری برای آن تعیین اعتبار کند. کاوش این تپه که به منظور تعیین حرم و عرصه پیگیری شده، جزو موارد اضطراری است.

او افزود: این تپه از لحاظ تاریخی بسیار مهم است و در میان روستای باباعلی واقع شده که پیرامون آن ساخت‌وسازهای زیادی در حال انجام است. از طرفی ساکنان زیادی هستند که زمین‌هایشان بدون استفاده مانده و نمی‌توانند ساخت‌وسازی در آن انجام دهند. باید این تپه تعیین حرم و عرصه شود تا بتوانیم بگوییم چند پلاک در عرصه آن قرار دارد و آن‌ها را تملک کنیم یا زمین‌های بی‌استفاده آن پلاک‌ها قرار دهیم. ملامیرزایی گفت: خانه‌های روستایی‌ها اغلب قدیمی است و بیش از ۴۰ تا ۵۰ سال قدمت دارد، اما امکان بازسازی و ساخت‌وساز ندارند و از طرفی ضیاعت روستاییان کم است و نمی‌توانند زمین جایگزین فراهم کنند و این در حالی است که میراث فرهنگی برای تملک کمترین اعتبارات دارد. این موضوع باید با حمایت دهیاری، بخشداری، فرمانداری و بنیاد مسکن انجام شود. مسؤول ثبت و حرم و بافت‌های تاریخی استان همدان ادامه داد: سال گذشته شاید با بودجه ۱۰۰ میلیون تومانی نتوانستیم این تپه را کاوش کنیم، اما چنین مبلغی اسمال کافی نیست. برای کاوش این تپه به بودجه‌ای بالغ بر ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلیون تومان نیاز داریم تا مشکلات این تپه و مردم روستا حل شود. در طول این سال‌ها هم برای تعیین حرم آن خیلی دوندگی کردیم و از وزارتخانه میراث فرهنگی هم متأسفانه نتوانستیم بودجه‌ای بگیریم. از سوی فرمانداری چندین مرتبه به ما قول تأمین اعتبار این تپه، اگر امسال این هزینه تأمین شود، کاوش خواهد شد.

«**ساعت به هنگام آدمی**» **منشر شد**

مجموعه داستان «ساعت به هنگام آدمی» نوشته‌نودز اسمعیلی منتشر شد.

به گزارش ایسنا، این مجموعه در ۸۸ صفحه با تیراژ ۵۰۰ نسخه و قیمت ۶۰ هزار تومان در نشر شوراقرین منتشر شده است.

در معرفی نشر اثر این کتاب آمده است: مجموعه‌داستان «ساعت به هنگام آدمی» دهمین اثر داستانی نودز اسمعیلی نویسنده، نمایش‌نامه‌نویس و نقاش پراسفاه است. مجموعه‌داستان «ساعت به هنگام آدمی» شامل نه داستان کوتاه به‌نام‌های آگپینه، مینای رنگ‌بزرگ، مینای زرد، مینای قرمز، مینای آبی، مینای بنفش، مینای سبز، مینای سفید و مینای نیلی است. فضای داستانی‌های مجموعه امیوراانه‌ها و هر داستان، بیانگر حالات روحی و فکری و احساسی شخصیت‌های داستان است که دربرگیرنده عشق و آزادی، مرگ و تأثیرات کودکی و بزرگسالی است. رآوی داستان‌ها از جنس شخصیت‌های داستان یا همراه با آنان هستند و در بیشتر داستان‌ها یک فضای معنوی می‌سازد تا بتواند با مخاطب فرشی‌اش ارتباط دوسویه بهتری ایجاد کند، به عنوان مثال، پرسوناژ اصلی یکی از داستان‌ها «درده» است. در بخشی از داستان «مینای بنفش» می‌خوانیم: وقتی برادر جانش فوت کرد و مادرش ضجه می‌زد، دید که از در دیوار، علاوه بر غم، بی‌اختیاری هم می‌بارد، و وقتی خودش هم داشت از حال می‌رفت مهر را در عمق همه‌چیز احساس کرد، و ترس را، از آن موقع، گاهی می‌ترسد مبدا وجودش متلاشی شود، منهدم شود، ولی البته نمی‌شود و می‌بارد، و وقتی خودش هم داشت کند، و البته لیوان‌های چای! نشر شوراقرین پیش از این، مجموعه‌داستان‌های (مثل آواز دیدگان»، «پرستو بدون پاشپارتو»، «عاشقانه‌های خونه مامریزرتزه»، «عشق در زمانه کرونا و در همسپه» را از این نویسنده منتشر کرده بود.

علیرضاسعیدی در مهر می نویسد: «عبارت «پرورش هنرمند» در فرآیند تولید، عرضه و فروش محصولات موسیقایی یک کلید واژه حیاتی در حوزه مارکتینگ و تهیه‌کنندگی است که با توجه به فرهنگ و آدابی که در هر جامعه وجود دارد، دربرگیرنده تفاوت‌های پرورشی و فرهنگی مختلفی است که می‌تواند در ابعاد روانشناسانه و جامعه شناسانه مورد بررسی قرار گیرد. اگر خودمان را اسیر معنا و واکاوی این کلیدواژه‌ها نکنیم، می‌توانیم وارد چارچوب و مسیری شویم که هم در «تجارت موسیقی» و هم در ارتقای آگاهی و اندیشه مخاطبان این حوزه به توفیقاتی دست پیدا کنیم. جریان فعالیت‌های هنری اگر به سمت توجه صرف به اقتصاد و پول هدایت شود، قطعاً در رودخانه خروشان و پرطغیانی قرار می‌گیرد که هم آگاهی و فرهیختگی مخاطب و مصرف‌کننده را دچار تزلزل می‌کند و هم هنرمند را در جریان شهرت‌های کاذب و کوتاه مدتی قرار می دهد که جز شکست و فراموشی او را در بلندمدت ارمغان دیگری ندارد.

فرآیندی که به‌عنوان «پرورش هنرمند» در موسیقی یاد می‌کنیم، این روزها در مسیری قرار گرفته که به نظر می‌آید تأمل درباره آن می‌تواند برای تهیه‌کنندگان و تولیدکنندگان آثار موسیقایی ارزشمند باشد، شرایطی که اکنون به ویژه در خوانندگان محبوب نسل دهه هفتاد و هشتاد جامعه ایرانی به گونه ای ترسیم شده که گویی مقوله تجارت و درآمدزایی صرف، در اولویت فعالیت های آنان قرار گرفته و این هنرمندان می‌توانند با وارد کردن وجوه نمایشی به جنس صدا و چهره خود، کیفیت پایین اجراهای خود را در این نمایش‌های متضاهرانه پنهان کنند و مخاطب را در روند نامطلوبی عادت دهد.

در این فضا گویی این «موسیقی» است که باید در کنار «تجارت» قرار گیرد و حوزه مهم «ترانه و محتوا» از جایگاه آنچنان مطلوبی در این سازوکار برخوردار نیست.

بله این درست که یک هنرمند، به ویژه خوانندگان موسیقی پاپ می‌بایست برای ورود به بازار و درآمدزایی در این حوزه، در جریان یک مدیریت حرفه‌ای از حضورشان قرار بگیرند و فارغ از توانایی‌های موسیقایی‌شان به فرآیند اقتصادی و نمایشی این صنعت نیز واقف و پایبند باشند، اما نکته بسیار مهمی در این میان می‌تواند مورد توجه قرار گیرد، نحوه جلب توجه جامعه مخاطبان به نوع موسیقی‌ای است که ارائه می‌دهند.

هر محصول موسیقایی در شرایط معتدل و فرآیند اجتناب‌ناپذیر عرضه‌شده ممکن است موافقان و مخالفانی برای خود داشته باشد، اما همواره هم‌انگیزه نباید باشد که هنرمند در مسیری قرار بگیرد که به بهانه ارائه کار متفاوت، وجوه نمایشی و متضاهرانه کارش را در اولویت قرار دهد و ارزیابی کیفیت موسیقایی کارش تحت تأثیر فضاسازی‌ها فراموش شود.

آنچه روایت شد، فقط بخشی از شرایطی است که این روزها در جریان فعالیت تعدادی از خوانندگان موسیقی کشورمان دیده می‌شود و ناخودآگاه گزاره‌های رسانه‌ای را به این سمت و سو می‌کشاند که آیا این افرادی که به‌عنوان خواننده خود را نسل جدید معرفی کرده‌اند، توانسته‌اند در حوزه کیفیت حرفه‌ای تازه و حتی متفاوتی برای گفتن داشته باشند؟

آیا عناصری چون «خلاقیت» و «کیفیت» توانسته در کنار مولفه‌های نمایشی و تجاری این خوانندگان که قطعاً در تمام دنیا امری اجتناب‌ناپذیر به حساب می آید، جایگاه مناسبی داشته باشند؟ آیا آن دسته از خوانندگانی که این سال‌ها خود را به نوعی نسل تازه موسیقی پاپ نامیده‌اند و اتفاقاً هم در جذب مخاطب توفیقاتی زیادی را کسب کرده‌اند، از استانداردهای کیفی لازم برای یکی اجرای با کیفیت در حد هزینه‌های

فقدان توجه لازم برخی خوانندگان و تهیه‌کنندگان به ارتقای کیفیت موسیقایی آثارشان در برگزاری کنسرت‌های پاپ یکی از مهم‌ترین مواردی است که طی ماه‌های اخیر می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

کسی نگران «پاپ» هست؟

رونق کنسرت‌های بی کیفیت

فقدان توجه لازم برخی خوانندگان و تهیه‌کنندگان به ارتقای کیفیت موسیقایی آثارشان در برگزاری کنسرت‌های پاپ یکی از مهم‌ترین مواردی است که طی ماه‌های اخیر می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

خوانندگان و هنرمندان در زیر ذره بین مخاطبان قرار گرفته و هیچ چیزی در صحنه از نظرها پنهان نمی‌ماند، ماجرا به سمتی هدایت شده که کاهش سطح کیفی برخی کنسرت‌های پاپ بیشتر از قبل به چشم می‌آید.

هیچ وجه متناسب با آنچه صدای او از استودیو خارج می‌شود، نیست و گاه از شرایطی خبر می‌دهد که اصلاً در شأن و شخصیت تماشاگری که چندصدهزار تومان برای خرید بلیت خواننده مورد علاقه خود هزینه کرده است، نیست.

موضوعاتی که عمده آن‌ها مبتنی بر کیفیت و اشکالات فنی مرتبط با موسیقی است که تأکید زیادی روی به‌روز رسانی کیفی گروه‌های موسیقایی به ویژه خوانندگان دارد. خوانندگانی که برخی از آنها اگرچه به لحاظ سایر مولفه‌های تجاری موسیقی پاپ از شرایط خوبی برخوردارند و می‌توانند مخاطبان زیادی را به واسطه این توانایی به سان‌های کنسرت بکشانند، اما به طور حتم دیگر وقت آن رسیده که برای به‌روزرسانی و ارتقای سطح موسیقایی خود دست به اقدامات جدی بزنند که هم برای طرفدارانشان، هم در مسیر حرفه‌ای و هم در حوزه‌های کیفی می‌تواند دربرگیرنده اتفاقات بهتری باشد.

موسیقی پاپ یکی از مهم‌ترین و پربرفدارترین گونه‌های موسیقایی است که چه در کشورمان و چه در تمام دنیا از طرفداران پرشماری برخوردار است، اما آنچه در این روزها و هفته‌ها به شدت جلوه بیشتری را از خود به نمایش گذاشته، فقدان توجه کافی برخی خوانندگان این حوزه به ارتقای حوزه کیفیت است که هم موجب دلخوری طرفداران و هم رفته رفته موجب کاهش کیفیت این گونه موسیقایی شده است. شرایطی که می‌دانیم در مارکتینگ موسیقی عمر کوتاه‌های دارد و خوانندگان وابسته به جریان نمایشی و خارج از کیفیت‌گرایی موسیقی پاپ دوام چندانی برای بقای خود در این فرآیند ندارند.

کلدن گلوب

فرهنگ و هنر

اخبار

کلدن گلوب فروخته شد

جوایز کلدن گلوب به مالک جدیدی فروخته شد که انجمن مطبوعات خارجی هالیوود را تعطیل خواهد کرد؛ گروهی که در چند سال اخیر با حواشی زیادی در موارد اخلاقی و عدم تنوع نژادی روبه‌رو بوده است.

به گزارش ایسنا به نقل از رویترز، صنایع دریج دارایی کلدن گلوب را با کمپانی دیک کلارک پروداکشنز (DCP) خریداری کرده است و به مدیریت پخش تلویزیونی این جوایز و تمرکز بر گسترش بینندگان آن در سراسر جهان ادامه خواهد داد. فروش جوایز کلدن گلوب به یک مالک جدید در حالی صورت گرفته است که انجمن مطبوعات خارجی هالیوود (HFPA) به دلیل حواشی پیرامون مسائل اخلاقی و عدم تنوع نژادی میان اعضا، نتوانست اعتبار گذشته خود را باز یابد و حتی شبکه تلویزیونی آمریکایی NBC مراسم کلدن گلوب سال ۲۰۲۲ را به این دلیل روی آنتن نبرد.

تحقیقات نشریه لس آنجلس تایمز در سال ۲۰۲۱ نشان داد که انجمن مطبوعات خارجی هالیوود هیچ خبرنگار سیاه‌پوستی در صنف خود ندارد. همچنین برخی از اعضا به اظهارات جنسیتی و نژادپرستانه و درخاست‌های فراقانونی از افراد مشهور و استودیوهای فیلم متهم شدند. با این حال انجمن مطبوعات خارجی هالیوود به انتقادها پاسخ داد و به گسترش و تنوع نژادی اعضای خود و همچنین وضع سیاست‌های اخلاقی جدیدی پرداخت. «تاد بوهلی» رئیس صنایع دریج، قصد دارد انجمن مطبوعات خارجی هالیوود را که یک سازمان غیرانتفاعی از خبرنگاران بین‌المللی دنیای سرگرمی است به کارگرانی استخدام‌شده در یک سرمایه‌گذاری غیرانتفاعی تغییر دهد. یک سخنگوی این کمپانی گفت که تمام ۳۱۰ رای‌دهنده فعلی جوایز کلدن گلوب واجد شرایط رای دادن برای مراسم بعدی در ژانویه ۲۰۲۴ خواهند بود

شبکه «NBC» پس از یک سال جوایز کلدن گلوب ۲۰۲۳ را پخش کرد اما هنوز هیچ شبکه‌ای برای پخش مراسم ۲۰۲۴ اعلام آمادگی نکرده است. انجمن مطبوعات خارجی هالیوود یک سالزمان غیرانتفاعی متشکل از خبرنگاران و عکاسان بود که در مورد صنعت سرگرمی آمریکا برای بازارهای رسانه‌ای عمدتاً خارجی گزارش می‌دادند. این نهاد بیشتر به دلیل راه‌اندازی و برگزاری مراسم سالانه جوایز کلدن گلوب در لس آنجلس و کالیفرنیا در ژانویه هر سال که به تقدیر از دستاوردهای قابل توجهی در سینما و تلویزیون می‌پردازد، شناخته شده است.

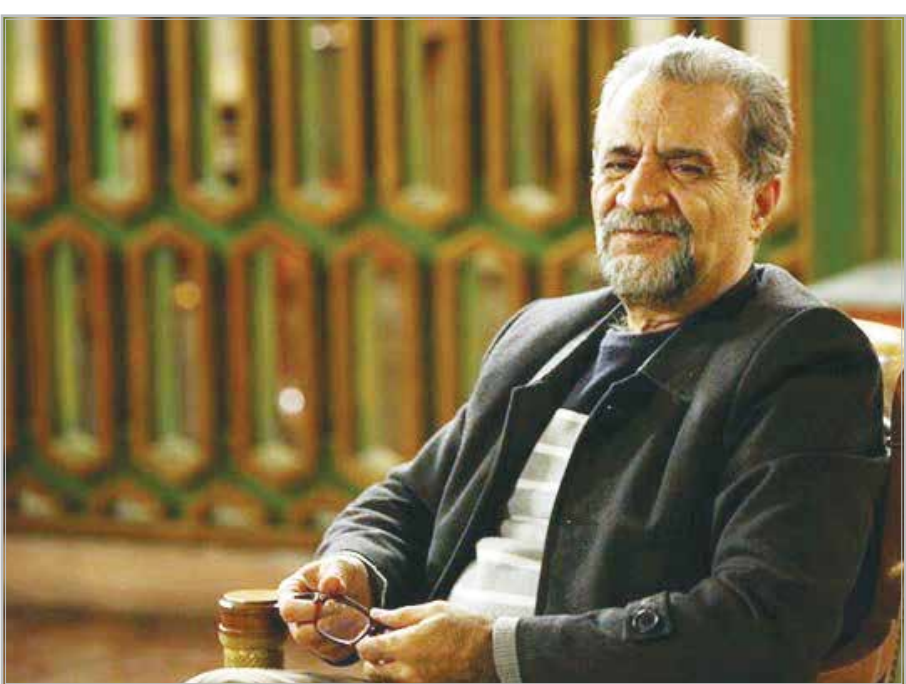
نویل سینما به کدام فیلمساز می‌رسد؟

کارگردان ۷۷ساله و شناخته‌شده آلمانی به عنوان دریافت‌کننده جایزه سالانه و معتبر لومیر فرانسه انتخاب شد.

به گزارش ایسنا به نقل از یورونیوز، کارگردان مشهور فیلم‌هایی چون «پاریس، تگزاس»، «زیر آسمان برلین»، «کلوب اجتماعی بوئنا ویستا» و فیلم برجسته جشنواره کن امسال یعنی «روزهای عالی»، به عنوان برنده جایزه لومیر فرانسه شد؛ عنوانی که سال گذشته به «تیم برتون» فیلمساز هالیوودی رسیده بود.

پانزدهمین دوره جشنواره معتبر لومیر فرانسه با محوریت فیلم کلاسیک در لیون و از ۱۴ تا ۲۲ اکتبر (۲۲ تا ۳۰ مهر) برگزار خواهد شد و «وئدرس» جایزه لومیر را در روز جمعه ۱۰ اکتبر ۲۰۲۳ دریافت خواهد کرد. جایزه لومیر که از آن به عنوان نوبل سینما یاد می‌شود پیش‌تر به «کلینت ایستوود»، «میلوش فورمن»، «کن لوچ»، «کوئنتین تارانتینو»، «پدرو آلمادار»، «مارتین اسکورسیزی»، «کاترین دونو»، «وونگ کار وای»، «بیرنه فوندا» (فرانسیس فورد کاپولا» ، برادران «داردن»، «جین کمپبون» و «تیم برتون» اعطا شده است. موسسه لومیر در بیانیه‌ای در این‌باره نوشت: «او مردی است که تجسم احیای سینمای آلمان و اروپا در آغاز دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ است، یک فیلمساز سرگردان که فیلم جاده‌ای را دوباره اختراع کرد. او کارگردان «پاریس، تگزاس» و «زیر آسمان برلین» است. مردی که مسیر خود را به عنوان یک هنرمند دنبال کرده و به تازگی با دو فیلم اخیر خود «آسلم» و «روزهای عالی» به موفقیت دوگانه بزرگی دست یافته است.» «ویم وندرس» در جشنواره فیلم کن ۱۹۸۴ با فیلم «پاریس تگزاس» برنده نخل طلای بهترین فیلم شد و در سال ۱۹۸۷ هم برای فیلم «زیر آسمان برلین» برنده جایزه کارگردانی کن شد. همچنین مستند «تمک زمین» ساخته و او درباره عکاس «سپاستیانو سالگادو» برنده جایزه سراز بهترین فیلم مستند در سال ۲۰۱۵ شد. «وئدرس» امسال با جدیدترین فیلمش «روزهای عالی» به رقابت در کن بازگشت. «کوجی یاکوشو» بازیگر ژاپنی نیز برای باری در فیلم برنده جایزه بهترین بازیگر مرد شد.

چگونه بچه‌ها را کتاب‌خوان کنیم؟

این ترتیب اطرافیان کم‌کم می‌فهمند بچه‌ها چه خطی را دنبال می‌کنند و از خواندن چه چیزهایی بیشتر لذت می‌برند. او در ادامه خاطرنشان کرد: در آغاز کار ما فقط باید به لذت بردن از مطالعه فکر کنیم نه این‌که بچه‌ها چه یاد بگیرند و چه بخوانند یا دانششان در چه رشته‌ای اضافه شود. در واقع اول باید به غذای خوشمزه فکر کنند بعد ما به این فکر کنیم که در غذا چه نوع ویتامینی باشد و به بچه‌ها بدهیم.

رحماندوست با بیان این‌که سطح مطالعه در کشور ما پایین است، یادآور شد: حتی اگر بچه‌ها کتاب دم دستی هم بخوانند، آدم باید خوشحال باشد که چیزی می‌خوانند. به همین دلیل نمی‌توانم بگویم بچه‌ها چه بخوانند و یا با چه چیزی شروع کنند. فقط می‌توانم بگویم برای بچه‌ها این امکان را فراهم کنیم که در انبوه کتاب بروند و آن‌قدر امتحان کنند و بخوانند و یا کتاب‌ها را به هم بزنند و نخوانند تا علاقه‌مندی خود را به اطرافیان نشان دهند. این شاعر در پایان تأکید کرد: حداقل کاری که خانواده‌ها می‌توانند انجام دهند این است که در هر فرصتی بچه‌ها را به کتابخانه ببرند و جلو کتابخانه بنشینند تا بچه‌ها برگردند. این موضوع تفریحی برای کودکان باشد تا به دنیای کتاب نزدیک شوند و به علاقه‌مندی‌هایشان برسند. من نمی‌توانم کتابی پیشنهاد دهم چون هر یک از بچه‌ها دنیای خاص خود را دارند و در اثر مطالعه می‌توانند به آن برسند.

نهادها و مجموعه‌هایی است که در حوزه تصویری فعال هستند و تا جایی که امکان دارد شرایط این تعامل فراهم شده است تا بتوانیم فضای جدیدی را برای به ثمر رساندن تولیدات انقلابی و متناسب با آرمان‌های انقلاب ایجاد کنیم. در گام اول و در جلساتی که با مدیران بنیاد سینمایی فارابی داشتیم، با توجه به جمع‌بندی صورت گرفته این افتخار فراهم شد تا با این بنیاد در حوزه تولید دو فیلم سینمایی و نگارش ۱۰ فیلمنامه سینمایی همکاری مشترک داشته باشیم. سیدمهدی جوادی مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی نیز در این جلسه بیان کرد: از وظایف ما در فارابی به عنوان نهاد ملی سینمای ایران حمایت و کمک به دیگر نهادها و سازمان‌های برای ایجاد بسترهای لازم جهت توسعه فعالیت‌های سینمایی است. یکی از موسساتی که در حوزه ساخت فیلم و سریال فعالیت مستمر و فعال داشته، موسسه شهید آوینی بوده است که در گذشته تعاملات خوبی هم بین ما برقرار بوده است. خوشبختانه توانستیم به نظم معقولی هم در حوزه تولیدات برسیم که به ویژه بخشی از

بنیاد سینمایی فارابی و موسسه فرهنگی هنری شهید آوینی تفاهم‌نامه تولید دو فیلم سینمایی و نگارش ۱۰ فیلمنامه را امضا کردند.

به گزارش ایسا به نقل از روابط عمومی بنیاد سینمایی فارابی، نشست‌امضای تفاهم‌نامه تولید مشترک میان بنیاد سینمایی فارابی و موسسه فرهنگی هنری اندیشه شهید آوینی عصر روز دوشنبه ۲۲ خرداد در بنیاد سینمایی فارابی برگزار شد.

در این نشست که با حضور سیدمهدی جوادی مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی و محمدجواد عزتی مدیرعامل موسسه فرهنگی هنری شهید آوینی برگزار شد، تفاهم‌نامه نگارش ۱۰ فیلمنامه و تولید دو فیلم سینمایی مشترک بین دو مجموعه فارابی و موسسه شهید آوینی به امضا رسید.

عزتی در این جلسه که با حضور اهالی رسانه همراه بود، بیان کرد: در دوره جدید مدیریت موسسه شهید آوینی که من سه ماه است مسئولیت آن را برعهده گرفتم‌ام، بنای ما تعامل با کلیه دو روش امکان‌پذیر است؛ کتابخانه‌های کودک زیادی باشد که بچه‌ها به آن‌جا بروند که تقریباً این امکان برای بچه‌های کشورمان فراهم است. و دیگر این‌که در خانه کتاب در اختیارشان باشد و یکی از تفریحات بچه‌ها رفتن به کتابفروشی و انتخاب و خرید کتاب باشد، که موضوع دوم به دلیل گران شدن بیش از حد کتاب از طرفی و تیراژ بسیار کم کتاب و گرفتاری خانواده‌ها امکان‌پذیر نیست بنابراین هرقدر حرف بزئیم بی‌خود است.

رحماندوست بیان کرد: زمانی که کتاب در اختیار بچه‌ها قرار نمی‌گیرد و کتابخانه‌های کودک زیاد در دسترس نیست و زمانی‌که خانواده‌ها گرفتاری اقتصادی دارند و وقت نمی‌کنند بچه‌هایشان را به کتابخانه ببرند و یا برایشان کتاب بخوانند، کتابخوان شدن بچه‌ها تقریباً امید‌ناامیدکننده است.

این شاعر و نویسنده درباره این‌که خانواده‌ها و یا کودکان با چه کتاب‌هایی مطالعه را شروع کنند، بیان کرد: مسلماً بچه‌ها علاقه‌مندی‌های متفاوتی دارند. ابتدا باید به آن‌ها فرصت داده شود تا علاقه‌مندی خودشان را نشان دهند؛ این‌که گفتم بچه‌ها کتاب انتخاب کنند و در کتابخانه‌ها و کتابفروشی‌ها حضور داشته باشند به این دلیل است که ناخودآگاه آن‌ها در معرض کتاب‌های متفاوت از این ور و آن ور، رشته‌های مختلف و ژانرهای مختلف قرار می‌گیرند و می‌خوانند، آن‌هایی را که خوششان می‌آید می‌گیرند و آن‌هایی را که خوششان نمی‌آید کنار می‌گذارند و به